

ΕΚΤΟΣ Ύψους

έντυπο δρόμου

Τεύχος 60
*
νοέμβριος 2013

ΕΚΤΟΣ

ύλης : έξω από τα καθιερωμένα δηλαδή. Ενάντια σε ό,τι θέλουν να μας επιβάλλουν. Κόντρα σε πάσης φύσεως εξουσία και καταπίεση (άμεση ή έμμεση). Από την παιδεία, την παραπαιδεία και την αυθεντία των αυτόκλητων σοφών των υπουργικών συμβουλίων μέχρι τη μαθηματικά απίθανη σύνταξη, την ανεργία, τα καθημερινά εργατικά «ατυχήματα», το ρατσισμό, το σεξισμό, το φασισμό...

saltadoroi.espin.net
*
mail επικοινωνίας:
saltadoroi@espin.net

Το Εκτός Υλης δεν έχει αντίτιμο γιατί δεν πουλιέται, ούτε αγοράζεται. Δεν είναι δωρεάν, γιατί η λογική του «τσάμπα» μάς είναι εχθρική. Η διάθεση για επικοινωνία, η έκφραση σκέψεων, συναισθημάτων, ιδεών και πρακτικών δε χωράει οικονομικού και εμπορικού τύπου συνδιαλλαγές. Γιατί αν κάτι έχει απομείνει πραγματικά ελεύθερο, αυτό είναι ο νους μας και οι τόποι που μπορεί να φτάσει.

Αντιτορία

Τόσα πράγματα συμβαίνουν γύρω μας καθημερινά στα σπίτια μας, στα σχολεία μας, στις δουλειές μας (όσοι από μας έχουν ακόμα), στους δρόμους, στις ουρές που περιμένουμε, στα παγκάκια στις πλατείες, στην καθημερινότητα μας. Αναρωτιόμαστε τί συμβαίνει κοιτάζοντας κόσμο να στρέφει την οργή του στους διπλανούς του, να ξεσπάει με ασήμαντες αφορμές και συχνά να μένει αδρανείς απέναντι στη ληηλασία της ζωής του, μη βρίσκοντας διέξοδο.

Οι περισσότεροι περιμένουν από κάτι και αφήνουν το χρόνο να περνάει. Άλλοι, μια λύση από το κράτος ή τους μπάτσους καταλήγοντας στη γνωστή ρήση ότι δεν υπάρχει τίποτα πλέον και αγνοώντας τον εαυτό τους και τη δύναμη της αλληλεγγύης, άλλοι με την προσευχή ελπίζουν ότι θα τους σώσει ένα θεϊκό χέρι. Άλλοι, περιμένουν να πάρουν κάποιο χρυσαυγίτες τα όπλα και να ξεπαστρέψουν πολιτικούς, τραπεζίτες, εφοπλιστές, ξεχνώντας ότι ποτέ ιστορικά δεν έχει γίνει αυτό και ότι τους μόνους που ξέρουν να δολοφονούν αυτά τα ανθρωποειδή είναι μετανάστες, αγωνιστές, αριστερούς, αναρχικούς, εξεγερμένους. Άλλοι πάλι, περιμένουν αποβληκωμένοι μπροστά από τις τηλεοράσεις τη λύση να τους τη δώσουν οι ξεφτιλισμένοι μεγαλοδημοσιογράφοι παραβλέποντας το γεγονός ότι το μόνο που μπορούν αυτοί να δώσουν είναι η σκατίλα του συστήματος ωραιοποιημένη και στολισμένη με πολλα

λουλουδάκια για να 'ναι πιο εύπεπτη.

Συγχρόνως ακούς γύρω σου να παπαγαλίζουν ότι για όλα φταίει η κακιά η τρόικα, η μέρκελ, οι ξένοι δάκτυλοι κτλ. Διάφοροι "προοδευτικοί", "πνευματικοί", αριστεροί πατριώτες, εναλλακτικοί, αναμασάνε για τους κακούς γερμανούς που κάνουν τις κυβερνήσεις της χώρας ό,τι θέλουν, καλύπτοντας έτσι την ευθύνη των ντόπιων αφεντικών που μας ξεζουμίζουν τη ζωή.

Ρε σας βαρεθήκαμε όλους, μας κουράσατε με τα ψέματα και τις ανόμιες σας. Γι' αυτό έχουμε κάθε λόγο να εξεγερόμαστε με τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου από μπάτσο, να οργιζόμαστε με τη δολοφονία του Θανάση Καναούτη από ελεγκτή επειδή δεν είχε εισιτήριο, να συγκρουόμαστε με μπάτσους και φασίστες για τη δολοφονία του αγωνιστή Παύλου Φύσσα και τόσων μεταναστών. Τις στιγμές λοιπόν που το ποτήρι ξεχειλίζει είναι το λιγότερο που μας αναλογεί.

Γιατί έχουμε νεκρούς καθημερινά και το αίμα τους κυλάει και δολοφόνους τους δεν είναι η μέρκελ και η τρόικα, αλλά το καπιταλιστικό σύστημα που υπηρετούν ντόπιοι και διεθνείς εξουσιαστές και τα τσιράκια τους. Από τους άστεγους που πεθαίνουν από το κρύο και την πείνα στα παγκάκια, τους βαριά άρρωστους που δεν έχουν να πληρώσουν για νοσηλεία, τους αυτόχειρες λόγω οικονομικών χρεών, τους εργάτες που σκοτώνονται από "εργατικά

Στις αρχές Οκτωβρίου περίπου 500 άτομα από την Ερυθραία και τη Σομαλία επιβαίνουν σε ένα πλοίο που ξεκινά από τη Λιβύη με προορισμό τη Λαμπεντούζα της Ιταλίας, αναζητώντας καλύτερες συνθήκες ζωής στην Ευρώπη. Το πλοίο βυθίζεται στα ανοιχτά της Σικελίας και μετά από πολυήμερες προσπάθειες διασώζονται 155 άτομα. Στην ίδια περιοχή μια εβδομάδα αργότερα, ναυαγεί ένα ακόμα πλοίο με αποτέλεσμα ακόμα 50 άνθρωποι να χάσουν τη ζωή τους. Οι εμπόλεμες ζώνες και τα αυταρχικά καθεστώτα οδηγούν κάθε χρόνο εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στην απόφαση να αφήσουν τις γενέτειρες τους και να ψάξουν μια καλύτερη ευκαιρία αλλού, χωρίς ίσως να γνωρίζουν ότι εκεί τους περιμένει ρατσιστικό μίσος, φασιστικές κυβερνήσεις, ακόμα και ο θάνατος.

Καμιά ζωή δεν είναι λαθραία, είμαστε όλοι μετανάστες!

• ατυχήματα”, εκείνους που «γλιστράνε» από τα τρόπεί και τα λεωφορεία όταν δεν έχουν εισιτήρια, τους «κατά λάθος νεκρούς» που δολοφονούνται από τα κρατικά σκυλιά σε καταδιώξεις, πορείες, φυλακές, τους μετανάστες, που αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο (σε λίγα χρόνια θα 'ναι κάποιοι από μας στη θέση τους!) πνίγονται στα παγωμένα νερά του αιγαίου και φυλακίζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Δεν ξεχνάμε κανέναν τους, τους θυμόμαστε όταν κατεβαίνουμε στους δρόμους, στα κείμενα που μοιράζουμε, στα γεμάτα πάθος συνθήματα που φωνάζουμε, σε αυτά που γράφουμε στους τοίχους που στεγάζεται όλη η σπαίλα του συστήματος (τράπεζες, δημαρχεία, δικαστήρια, φυλακές, σχολεία...), στα σπασίματα καμερών και τραπεζών, στις συγκρούσεις με μπάτσους και φασίστες.

Γιατί δε θέλουμε να μένουμε απαθείς στη βία της εξουσίας που δεχόμαστε, γιατί δε θέλουμε άλλη καταπίεση από κανέναν, γιατί δεν περιμένουμε από κανένα πολιτικό, θεό, μεγαλοδημοσιογράφο, φασίστα χρυσαυγίτη να μας δείξει το δρόμο. Γιατί ο δρόμος είναι μέσα μας, στην καρδιά μας και εμείς οι ίδιοι τον ξέρουμε καλύτερα απ' όλους εκείνους που μας πουλάνε παραμύθια της χαλιμάς ότι θα μας σώσουν. Γιατί εμείς, οι καταπιεσμένοι όλοι του κόσμου ανεξαρτήτως έθνους, φύλου, ηλικίας, ειδικότητας θέλουμε και αναζητούμε

όλοι μαζί την ελευθερία μας! Αυτός είναι ο δρόμος μας και δεν αναζητάμε υποδείξεις από ειδικούς, ούτε περιμένουμε στωικά κάποιον άλλο να το κάνει για μας για να είναι πιο εύκολο, απλά διεκδικούμε καθημερινά την ελευθερία μας στους δρόμους, στις γειτονιές, στα σχολεία, στη ζωή μας. Δημιουργούμε συνελεύσεις χωρίς αρχηγούς και υποτελείς, ισότιμες με αλληλοσεβασμό και αλληλεγγύη. Ακόμα και αν χρειαστεί να καταστρέψουμε τον κόσμο που ζούμε για να ξεκινήσουμε από την αρχή ξανά ...

**Δε ξεχνάμε τις κρατικές και παρακρατικές δολοφονίες, δε συγχωρούμε
Στους δρόμους και στους αγώνες ζει ο
Αλέξανδρος, ο Θανάσης, ο Παύλος, ο
Σαχτζάτ Λουκμάν...**

Στις 18/9 δολοφονείται ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας από το νεοναζί τραμπούκο Ρουπακιά στο Κερατσίνι στην Αθήνα. Από την επόμενη μέρα ξεσπούν μαχητικές συγκρούσεις με μπάτσους που φυλάν τα γραφεία των χρυσαυγιτών σ' όλο τον ελληνικό χώρο και συγκροτούνται αντιφασιστικές πρωτοβουλίες που προχωρούν σε πλήθος πολύμορφων δράσεων. Τις επόμενες μέρες το κράτος συλλαμβάνει βουλευτές και στελέχη της χρυσής αυγής και προφυλακίζει κάποιους από αυτούς μαζί με το μιχαηλιάκο, προχωρά σε "έρευνες" σε αστυνομικά τμήματα για τις σχέσεις μπάτσων και χρυσαυγιτών και παρουσιάζεται ως αυτό που θα πατάξει τους φασίστες. Τα ΜΜΕ πανικόβλητα πέφτουν απ' τα σύννεφα. "Αποτροπιάζουν" μπροστά στις δολοφονίες των ταγμάτων εφόδου των νεοναζί, "αποκαλύπτουν" όπλα, ξηπλιμα μαύρου χρήματος, παραεμπόριο, εκβιασμούς, πληρωμένους δολοφόνους, διασυνδέσεις με τη νύχτα και τους εφοπλιστές. Φαίνεται ότι ανακάλυψαν την αμερική.

Αλήθεια όλοι αυτοί που τώρα παρουσιάζονται ως πολέμιοι του φασισμού δεν ήξεραν ότι εδώ και δεκαετίες η αστυνομία καλύπτει τους φασίστες και κάνει τα στραβά ματια όταν επιτίθενται μαζί τα ματ σε πορείες ή συμμετέχουν στα προγκρόμ των μπάτσων ενάντια σε μετανάστες ή αφήνονται ανενόητοι όταν βγαίνουν τη νύχτα και επιτίθενται σε μετανάστες, αγωνιστές και πολιτικές καταλήψεις, ομοφυλόφιλους κτλ; Δεν γνώριζαν τις σχέσεις με τα αφεντικά και τους εφοπλιστές, τα κυκλώματα της νύχτας, τα τάγματα εφόδου; Τί συνέβη τότε και εν μια νυκτί έγιναν ξαφνικά αντιφασίστες;

ΌΤΑΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ...

Όπως έχουμε ξαναγράψει η χρυσή αυγή είναι μια οργάνωση παρακρατικής βίας και καταστολής των κοινωνικών κινήσεων και θέλει να επιβάλει ένα μισάνθρωπο καθεστώς φόβου, ρατσισμού, στρατιωτικοποίησης και εργασιακής εξαθλίωσης. Γι' αυτό και συμβαδίζει με τις κρατικές πολιτικές και έχει την ανοχή και έμμεση στήριξη κράτους και αφεντικών. Ωστόσο δεν είναι απλή και μόνο ένα πιστό τους σκυλί. Η στήριξη που απέκτησε η χρυσή αυγή μέσα στην αστυνομία και το στρατό, στους μαγαζάτορες και σε κομμάτι του κεφαλαίου της έδωσαν μια δύναμη που την έκανε να πιστέψει ότι μπορεί να λειτουργήσει αυτόνομα και να ισχυροποιηθεί. Η δολοφονία όμως του Φύσσα έδειξε τα όρια των σχέσεων μεταξύ κράτους και χα. Οι συλλήψεις στελεχών και βουλευτών της δεν είναι μια κίνηση διάλυσης της οργάνωσης, απλά μια προσπάθεια ελέγχου της. Το κράτος δεν μπορεί να δεχτεί πέρα από ένα όριο διείσδυση των φασιστών στους κρατικούς μηχανισμούς αφού αυτό σημαίνει ότι χάνει τον έλεγχο τους. Απ' την άλλη πλευρά η δολοφονία του Φύσσα θα μπορούσε να είχε πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες εξεγερσιακές καταστάσεις σε κοινωνικό επίπεδο και γενικευμένη αναταραχή. Ίσως λοιπόν δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα που το κράτος ανέχεται οι φασίστες να δολοφονούν και έλληνες, όσο δολοφονούσαν μετανάστες βέβαια το κράτος έκανε τα στραβά μάτια. Άρα αυτό που συμβαίνει είναι ένας ενδοεξουσιαστικός ανταγωνισμός. Μια σύγκρουση εξουσίας για τα όρια και τις σχέσεις κράτους και παρακράτους.

Στο ίδιο μήκος κύματος και τα ΜΜΕ που εν μια νυκτί μετατράπηκαν σε αντιφασίστες. Ποιοι, αυτοί που τόσα χρόνια αναπαράγουν όλα τα ρατσιστικά παραλήρηματα για τους μετανάστες, αυτοί που όταν οι χρυσαυγίτες μπήκαν στη βουλή έτρεξαν να τους ξεπλύνουν και να φτιάξουν το προφίλ τους ως αντισυστημική

δύναμη και νόμιμο κόμμα, αυτοί που σιωπούν για τα ανδραγαθήματα των ταγμάτων εφόδου.

Οι συλλήψεις των χρυσαυγιτών δεν πρόκειται και δεν μπορούν να ανακόψουν το φασιστικό οχετό. Κι αυτό όχι μόνο γιατί οι φασίστες είναι χρήσιμοι στο σύστημα αφού εξυπηρετούν τα σχέδια τους, αλλά κυρίως γιατί ο φασισμός αναπαράγεται και στο κράτος και στην κοινωνία. Είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, τα κρατικά πογκρόμ εναντίον των μεταναστών, το ξεσκαρτάρισμα σε χρήσιμους και άχρηστους στην υγεία και την παιδεία, η διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, οι επιστρατεύσεις των απεργών, οι ρατσιστικές κραυγές στα τηλεδικαστήρια. Αλλά και στην κοινωνία ο φασισμός αναπαράγεται στα πογκρόμ στα χωριά, στους 500.000 ψηφοφόρους που όπλισαν τα μαχαίρια των φασιστών, στις εθνικιστικές κορώνες, στις αντιλήψεις που θέλουν "τους μετανάστες να μας παίρνουν τις δουλειές, να βρωμάνε", "μια χούντα τους χρειάζεται" κτλ.

Η υπόθεση της εξάλειψης του φασισμού δεν μπορεί παρά να είναι υπόθεση των από τα κάτω, όσων αγωνίζονται ενάντια στο σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Και αυτό το έργο δεν μπορούμε να το αναθέσουμε σε κανένα υπάλληλο του κράτους, τους μπάτσους, τους δημοσιογράφους, τα αφεντικά αφού αυτοί οι ίδιοι όχι μόνο τους καλύπτουν και συνεργάζονται μαζί τους, αλλά είναι έτσι κι αλλιώς εχθροί μας που ληηλατούν τη ζωή μας όπως και οι φασίστες. Συνεπώς ο αγώνας ενάντια στο φασισμό δεν είναι αγώνας υπέρ της αστικής δημοκρατίας και της ισχυροποίησης του κράτους, αλλά κομμάτι του αγώνα ενάντια σε ό,τι μας καταπιέζει. Του αγώνα για κοινωνική απελευθέρωση.

...κατσαδιάζουν τα σκυλιά τους

Νεκρός για 1,40€

Στις 14/8/2013 ο Θανάσης Καναούτης επιβαίνει σε τρέλη στο Περιστέρι και όταν ελεγκτής του ζητά το εισιτήριό του, αυτός απαντάει ότι δεν έχει, γιατί είναι άνεργος. Ο ελεγκτής επιμένει οι δυο τους λογαμαχούν, εμπεβαίνει και ο οδηγός, και η κατάσταση ξεφεύγει. Ο ελεγκτής σπρίνκνει το Θανάση από το λεωφορείο, ο οποίος πέφτει, κτυπάει το κεφάλι του στην άσφαλτο με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του. Την ίδια μέρα ο οδηγός και ο ελεγκτής προσάγονται, για να αφεθούν αργότερα ελεύθεροι χωρίς κατηγορίες. Έκαναν φαίνεται "τη δουλειά τους", να επιβάλουν δηλαδή ότι τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι προσβάσιμα μόνο σε όσους μπορούν να πληρώσουν και να τραγουκίζουν όσους δεν μπορούν. Η κηδεία του Θ. Καναούτη μετατρέπεται σε οργισμένη διαδήλωση, όπου σπάζονται λεωφορεία. Τις επόμενες μέρες πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις στο σημείο της δολοφονίας, όπου και συγκρούονται με τους μπάτσους που προσπαθούν να τους διώξουν. Οι παρεμβάσεις στα Μ.Μ.Μ., οι συγκεντρώσεις και οι πορείες συνεχίζονται και σε άλλες περιοχές.

Ο Φύσσας ζει, τσακίστε τους ναζί

Ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας ή Killah P δολοφονείται με μαχαίρι από τον χρυσαυγίτη Γιώργο Ρουπακιά, ενώ οι μπάτσοι παρακολουθούν αμέτοχοι. Ένας ακόμα νεκρός από χέρι φασίστα-χρυσυγίτη. Ο κόσμος ξεσηκώνεται και πραγματοποιούνται αντιφασιστικές συγκεντρώσεις και μαχητικές διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και στο εξωτερικό. Αυτή τη φορά η αναγνωρισιμότητα του Παύλου, γνωστού μέσα από τη μουσική του, η παρουσία μαρτύρων κατά τη δολοφονία του, και το γεγονός ότι έχει γεννηθεί στον ελληνικό χώρο, αναγκάζουν με και κράτος να "ανακαλύψουν" και να "αποκαλύψουν" τη δολοφονική δράση της χρυσής αυγής. Στα Χανιά, η πρωινή απεργιακή πορεία περνά μπροστά από τα γραφεία των φασιστών φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα. Οι γνωστές διμοιρίες που φυλάνε τα γραφεία σε κάθε πορεία, αυτή τη φορά τρίννε μογιές και ξύλο που θα θυμούνται για καιρό... Το απόγευμα ακολουθεί αντιφασιστική πορεία 800 ατόμων που και πάλι συγκρούεται με τους μπάτσους.

σύστημα εκπαίδευσης

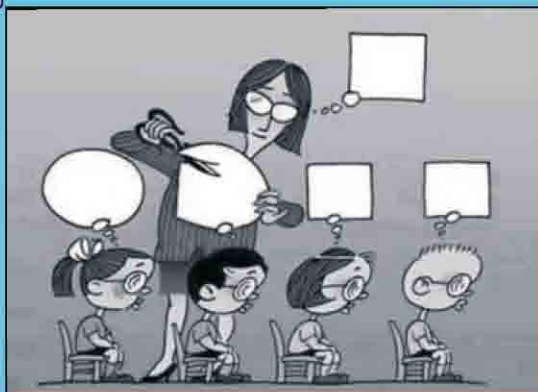
ή

εκπαίδευση του συστήματος

Βρισκόμαστε σε μία χρονική περίοδο που το κράτος έχει πετάξει το προσώπιο της δημοκρατικότητας καθώς δρα ανοιχτά πλέον σαν όργανο επιβολής των οικονομικά ισχυρών τάξεων. Με αυτό κυρίαρχο χαρακτηριστικό, υλοποιεί μια σφοδρότατη επίθεση-αναδιάρθρωση σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης επιχειρώντας την περαιτέρω καταστροφή ενός ακόμα δημόσιου και κοινωνικού αγαθού, την παιδεία.

Στο στόχαστρο της ριζικής αλλαγής, στο ήδη καμένο τοπίο της μέσης εκπαίδευσης, μπαίνει το Λύκειο σε όλη του την έκταση. Η κατάργηση 46 ειδικοτήτων καθηγητών σε ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, η συνεχής προσπάθεια εύρεσης υπεράριθμων και πλεονασματικών καθηγητών, η απόλυση αναπληρωτών, οι ελλείψεις σχολικών βιβλίων, καθώς και ο "ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ" σε σχολεία και σχολές, κάνουν τουλάχιστον σαφές το γεγονός ότι η παιδεία από εδώ και πέρα θα κοστίζει και θα είναι για λίγους. Οξύνοντας έτσι τους κοινωνικούς και ταξικούς φραγμούς που επιβάλλει το νέο νομοσχέδιο, πατώντας για μία ακόμα φορά στο σβέγκο των εργαζόμενων ή άνεργων γονέων. Πιο συγκεκριμένα, η εισαγωγή πανελλαδικών εξετάσεων από την Α' κιόλας λυκείου ενισχύει ένα εξεταστικοκεντρικό περιβάλλον το οποίο με ξεκάθαρο τρόπο εντείνει τη βιομηχανία αξιολόγησης.

Παρόλα αυτά υπάρχει και το στοιχείο του χιούμορ στην όλη υπόθεση, με το υπουργείο να κάνει λόγο για "μικρούς διανοούμενους", "μικρούς επιστήμονες", "μικρούς ερευνητές", γλωσσομαθείς κτλ, σύμφωνα με τις διακηρύξεις του, παραβλέποντας τη δημιουργία πειθήνιων ρομπότ και αναπαραγωγής μιας αένας εξειδίκευσης της γνώσης. Η αντίφαση αυτή δεν είναι καθόλου τυχαία, γίνεται με ένα και μόνο σκοπό, την αντικατάσταση μιας ήδη ανεμοδαρμένης δημόσιας παιδείας από μια άλλη καινούργια πιο ανανεωμένη γεμάτη λίφτινγκ.

Η εικόνα στην τριτοβάθμια τώρα δεν διαφέρει και πάρα πολύ. Με αυταρχικότητα και συνοπτικές διαδικασίες, το σχέδιο "ΑΘΗΝΑ" έχει μπει για τα καλά σε τροχιά εφαρμογής ανοίγοντας το δρόμο για την πλήρη κατάργηση των έως τώρα επαμφοτερίζοντων διαχειριστικών αποφάσεων εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας, μετατρέποντάς τη σε τσιφλική τευροκρατών και μάντζερ. Οι μεταρρυθμίσεις του νέου νόμου πηλασίου έρχονται να ολοκληρώσουν το ευρωπαϊκό μοντέλο πανεπιστήμιο-επιχείρηση, μέσα στο οποίο η εντατικοποίηση των προγραμμάτων σπουδών, η εγκαθίδρυση εξωτερικών συμβουλευτών και επιτροπών διοίκησης, η εμφάνιση υποχρεωτικών διδάκτρων και οι απολύσεις λειτουργικού προσωπικού, γεννούν ένα ακόμα πεδίο ανταγωνισμού προς όφελος των αναγκών της αγοράς.

Μετά τις τελευταίες προσπάθειες, από όλα τα πεδία που αποτελούν τη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια, για ανασυγκρότηση ενός πραγματικού πανεκπαιδευτικού κινήματος, είναι η κατάλληλη στιγμή να δοθεί ένα ηχηρό μήνυμα με τις πιο δυνατές φωνές μας, "Η παιδεία και η διαχείρισή της δεν είναι κτήμα κανενός". Αρκετά με τη γνώση για τη γνώση, γνώση για την επιστήμη της επιστήμης, τη γνώση για την περαιτέρω εδραίωση του κεφαλαίου. Μπouxτίσαμε από μισαλλόδοξα εξειδικευμένα υποπροϊόντα του καπιταλισμού χωρίς στοιχειώδη συναισθήματα, ευαισθησίες και ουσιαστική γνώση. Ας οργανώσουμε μόνοι μας τί θα μάθουμε, πώς θα το μάθουμε, πότε θα το μάθουμε απέναντι στα σχέδια των δυναστών μας, που επιδιώκουν την ολοκληρωτική εξάλειψη της συνείδησής μας.

παιδεία μας η εξέγερση

νέα

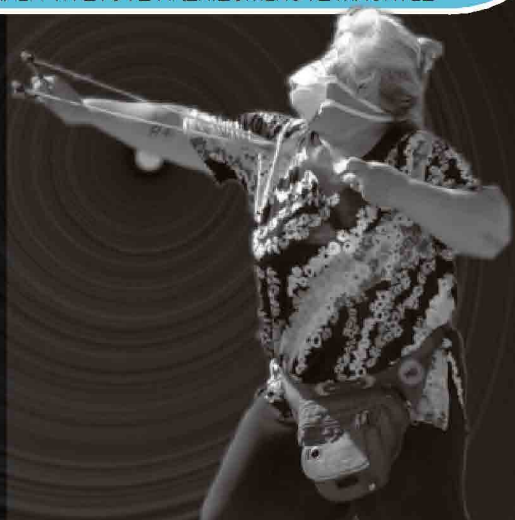
Εξεγέρσεις σε Τουρκία και Βραζιλία

Η καταστροφή του πάρκου Γκεζί στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούνιο του 2013, και η αύξηση του εισιτηρίου στα μμμ καθώς και η διοργάνωση μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων στη Βραζιλία, πυροδοτούν εξεγέρσεις που κρύβουν από πίσω τους βαθύτερα αίτια. Αυξανόμενες κοινωνικές ανισότητες, ανεργία, φτωχοποίηση, παιδική θνησιμότητα και εξαθλίωση για τους πολλούς, συγκέντρωση πλούτου για τους λίγους, αποτέλεσμα των άγριων πολιτικών των αυταρχικών κυβερνήσεών τους. Ανέναντι σ' αυτήν την αγριότητα μαζικές διαδηλώσεις, επιθέσεις σε κυβερνητικούς στόχους, σε τράπεζες και πολυεθνικές, συγκρούσεις με την αστυνομία δίνουν ένα σαφές μήνυμα: εκεί όπου κυριαρχεί η καταπίεση οι εξεγέρσεις μπορούν να ξεσπάσουν ανά πάσα ώρα και στιγμή. Η αυξανόμενη καταστολή που δέχτηκαν οι εξεγερμένοι και η μνήμη των αγωνιστών που δολοφονήθηκαν από τους φύλακες του κράτους και της τάξης, δεν μας σταματούν, αντίθετα, μας εξοργίζουν.

Διώξεις μαθητών

Τον οκτώβριο του 2013 οι εκπαιδευτικές "μεταρρυθμίσεις" για το Νέο Λύκειο οδηγούν μαθητές σε όλη τη χώρα σε καταλήψεις διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες, όχι μόνο για τους ίδιους αλλά και για τους καθηγητές τους. Στο 1ο ΕΠΑΛ Λαμίας η αστυνομία με εντολή εισαγγελέα εισβάλλει στην κατάληψη των μαθητών και μαζεύει 20 άτομα. Από αυτά επιλέγονται οι 8 ενήλικες μαθητές που κρατούνται στο τμήμα όλο το βράδυ με την κατηγορία της διατάραξης υπηρεσιακής ειρήνης. Από το δικαστήριο, και χωρίς παρουσία δικηγόρου, πέντε καταδικάζονται σε είκοσι ημέρες έως τέσσερις μήνες με αναστολή και δύο αθιμώνονται. Με τα ίδια αιτήματα, και σε αλληλεγγύη προς τους διωκόμενους της Λαμίας, οι μαθητές του ΕΠΑΛ Ηγουμενίτσας καταλαμβάνουν το σχολείο τους. Αυτή τη φορά μήνυση καταθέτουν οι ρουφιανοφασίστες διευθυντές του ΕΠΑΛ και του συστεγαζόμενου ΙΕΚ που μαζί με τους μπάτσους κόβουν τις αδυσώιδες και συλλαμβάνουν δέκα μαθητές. Το δικαστήριό τους αναμένεται. Τα σημερινά κέντρα εκπαίδευσης, μπορούν και είναι απαραίτητο να γίνουν κέντρα αγώνα απέναντι σε αυτούς που θέλουν να συρρικνώσουν την παιδεία και να εξαθλιώσουν τις ζωές μας.

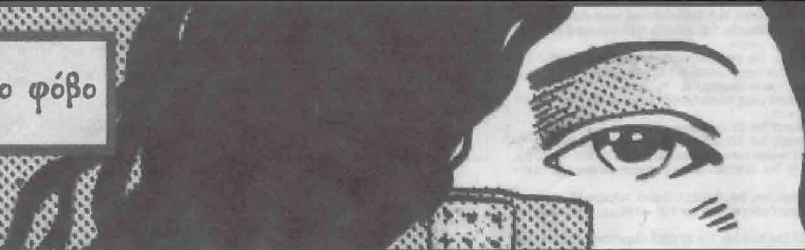
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Εξεγερση στην Αμυγδαλέζα

Τους μάζεψαν σαν σκουπίδια σε επικειρήσεις-σκούπα και τους στοιβάξαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Εγκλεισμός, αφόρητες συνθήκες διαβίωσης σε κοντέινερ. Άσκηση σωματικής και ψυχολογικής βίας από φρουρούς. Μετά αποφάσισαν ότι δεν έχουν τι να τους κάνουν και τους ανακοίνωσαν ότι θα τους κρατήσουν εκεί για ένα ακόμα εξάμηνο. Τον Αύγουστο του 2013 οι κρατούμενοι της αμυγδαλέζας προφανώς εξεγέρθηκαν, 10 κατάφεραν να αποδράσουν, ενώ άλλοι 14 συνελήφθησαν στη γύρω περιοχή. Σε βάρος των περίπου 40 συνολικά συλληφθέντων σχηματίζεται δικογραφία για κακοურγήματα που αφορούν τη στάση κρατούμενων, την πρόκληση σωματικών βλαβών, αντίσταση, απόδραση και πρόκληση φθοριών. Οι μπάτσοι αναφέρουν 10 δικούς τους τραυματίες. Προφανώς, λόγος για τραυματισμένους ή νεκρούς μετανάστες κανείς. Το σίγουρο πάντως είναι ότι στην κάθε Αμυγδαλέζα θα ακολουθήσουν κι άλλες εξεγέρσεις όπου οι καταπιεσμένοι θα αντιπέκονται και θα υπερασπίζονται με αξιοπρέπεια τη ζωή τους.

να μη συνηθίσουμε το φόβο

Μου είπαν να μην κάνω όνειρα τρελά,
να μην τολμήσω να κοιτάξω τα αστέρια,
μα εγώ ποτέ μου δεν τους πήρα σοβαρά,
πήρα τον κόσμο ολόκληρο στα δυο μου χέρια.
Θέλουνε τώρα να μου φτιάξουν μια φωλιά,
που εκεί πάνω της το φόβο, την ασχήμια
κι ένα κλάμα γοερό και μια αλυσίδα βαριά,
κουβαλάει την κατάρρα των θεών και τη βλασφήμια.

Δε θα δακρύνω μια και δε θα φοβηθώ.
Δε θα αφήσω να μου κλέψουν τα όνειρα μου,
ελεύθερα, ψηλά, πολύ ψηλά πετώ
κι όλοι ζηλεύουν τα περήφανα και αδέσμευτα φτερά μου.
Και περιμένω κι άλλα αδέρφια για να ρθουν
σ αυτήν την κορυφή που όλους περιμένει,
αρκεί να μη δακρύνουν και να μη φοβηθούν
σ αυτήν την έξυπνη απάτη, την καλοστημένη.

Παύλος Φύσσας aka Killah-P

Η θεωρία
των δύο άκρων
και άλλα κουραφέξαλα

Μετά την
δολοφονία του
αντιφασίστα Παύλου
Φύσσα στο Κερατσίνι από
θρασύδειλα νεοναζιστικά καθάρματα,
βλέπουμε μια προσπάθεια της
κυβερνητικής ακροδεξιάς πλέμπας (με
πρωτεργάτες τους Σαμαρά, Δένδια, Κρανιδιώτη,
Λαζαρίδη), σε αγαστή συνεργασία με τον Πακέ Βενιζέλιο και
λοιπούς ακολουθητές (π.χ. Κουβέλης), να επαναφέρει στο
προσκήνιο την προβοκατόρικη θεωρία των δύο άκρων. Με βάση αυτή
την επινόηση, το κράτος επιχειρεί να εξομοιώσει την εγκληματική
παρακρατική δράση της χρυσής αυγής με όσους και όσες
αντιστέκονται έμπρακτα στη ρηθασία των ζώων τους από τους “από
πάνω”. Την ώρα λοιπόν που η κοινωνική συναίνεση απέναντι στην
ακολουθούμενη καθεστωτική πολιτική μοιάζει με κακόγουστο
αστείο, τα κυβερνητικά κοράκια προσπαθούν με νύχια και με δόντια
να κρατηθούν στην εξουσία υποδουόμενοι αυτή τη φορά το ρόλο του
εγγυητή της έννομης τάξης και της κοινωνικής ειρήνης, κάτω από ένα
“δημοκρατικό” μανδύα.

Επιπλέον, ενώ δεν κρατάνε ούτε τα προσχήματα της αστικής τους νομιμότητας,
“παραβιάζοντάς” την όλο και πιο απροκάλυπτα κάθε φορά που νιώθουν να απειλούνται (νομικές
ομηρίες δεκάδων ανθρώπων με το εφεύρημα της συλλογικής ευθύνης, παρατεταμένες
προφυλακίσεις, δίκες-παρωδίες, βασανιστήρια), παράλληλα προωθούν το δόγμα “νόμος και τάξη”
και τη ρητορική του “καταδικάζουμε τη βία απ’ όπου κι αν προέρχεται”, εκτός από την κρατική βία
βέβαια, το μονοπώλιο της οποίας προασπίζονται, διευρύνοντας έτσι το θεώρημα των δύο άκρων. Μ’
αυτόν τον τρόπο, προσπαθούν να βάλουν στο ίδιο τσουβάλι κάθε μορφή βίας, ασχέτως της
προέλευσής της και του αν είναι αναγκαία ή όχι, αφαιρώντας ταυτόχρονα οποιαδήποτε πολιτικό
περιεχόμενο που μπορεί αυτή να έχει. Έτσι, εξισώνουν τις φασιστικές δολοφονίες με τις δίκαιες
κοινωνικές αντιστάσεις ή ακόμα και με την αυτοάμυνα, ποινικοποιώντας οποιαδήποτε
αντιμαχόμενη κίνηση εναντίον τους, με σκοπό να τρομοκρατήσουν την κοινωνία και να
διατηρήσουν την εξουσία τους. Η θεωρία των δύο άκρων λοιπόν, εξελίσσεται σε μια θεωρία
ήλστικο που χωράει οποιονδήποτε αντιβαίνει τις καθεστωτικές νόρμες. Χαρακτηριστικά αυτή τη
φορά στη θέση του “άλλου άκρου” (το ένα είναι οι φασίστες) βάλανε το κίνημα ενάντια στην
εξόρυξη χρυσού στη Β.Α.Χαλκιδική (Σκουριές). Έτσι, με ένα κατασκευασμένο και ανυπόστατο
κατηγορητήριο (αναλυτικότερα στο nogoldthess.espinblogs.net) διώκονται μεταξύ άλλων 27
άτομα, με τον αντιτρομοκρατικό νόμο, για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Ωστόσο, δεν
αποτελεί το μοναδικό παράδειγμα ένταξης ενός αγώνα στο “άλλο άκρο”, αφού μέσα σ’ αυτό
εντάσσονται, συν τοις άλλοις, οι διώξεις και φυλακίσεις μαθητών για σχολικές καταλήψεις, οι
“θεαματικές” εκκενώσεις πολιτικών καταλήψεων με χρήση ειδικών ομάδων καταστολής, οι
εισβολές σε κοινωνικά αυτοοργανωμένα ιατρεία.

Τέλος, οι κυρίαρχοι προτάσσοντας το δόγμα “δημοκρατία και πυγμή” επιχειρούν να
διατηρήσουν την καθεστωτική σταθερότητα παρουσιάζοντας την αστική κοινοβουλευτική
δημοκρατία ως το ιδανικό πολίτευμα, στο οποίο κυριαρχούν η τάξη, η ασφάλεια του “πολίτη” και η
κοινωνική ειρήνη, και τους εαυτούς τους ως εγγυητές του. Και είναι εξίσου γελοίο, αηλιά και
επικίνδυνο, το γεγονός ότι και κάποια αριστερά κόμματα δείχνουν να στοιχίζονται πίσω από
“συνταγματικά τόξα” και “κοινά μέτωπα κατά της βίας” που διατηρεί η κυβέρνηση και που
εκβιαστικά βάζει με το θεώρημα των “δύο άκρων”.

Απ' τη μια μεριά λοιπόν βρίσκονται οι εξουσιαστές και τα τσιράκια τους: αφεντικά, φασίστες, εθνικιστές, θρησκόληπτοι, ρασιιστές και κάθε λογής κομπλεξικών ανθρωποειδών που δε διστάζουν να εκμεταλλευτούν, να δολοφονήσουν και να καταστρέψουν τα πάντα γύρω τους για προσωπική φιλοδοξία και εξασφάλιση, και απ' την άλλη ο κόσμος του αγώνα και της αξιοπρέπειας που μάχεται για έναν κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης απαλλοτριμένο από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και ότι αυτή συνεπάγεται.

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΟΙ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ**

Νέα

Διώξεις αγωνιστών ενάντια στη μετατροπή των βουνών σε αιολικά τέρατα

Τρεις κλήσεις για δικαστήρια σε αγωνιστές ενάντια στις πολυεθνικές και τους συνεργάτες τους που, με πρόσχημα τη σωτηρία του πλανήτη από την κλιματική αλλαγή, θέλουν να μετατρέψουν την Κρήτη σε μπαταρία, αδιαφορώντας για τις ανάγκες όσων ζουν εκεί. Έτσι, οι κάτοικοι στο Αποηγάδι Χανίων και όσοι θεωρούν ότι γη, νερό, αέρας δεν ανήκουν σε κανέναν και δεν αποτελούν αντικείμενα εκμετάλλευσης με σκοπό το κέρδος, δίνουν τις απαντήσεις τους...: αποκλεισμοί δρόμων στον Άναβο, παρεμπόδιση διέλευσης φορτηγού της Αιολικής Μουσούρων Α.Ε., συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις κτλ. Κράτος και εταιρείες στοχοποιούν τους κατοίκους προς παραδειγματισμό και συμμόρφωση. Στα πλαίσια, λοιπόν, μιας βιομηχανίας διώξεων, εντάσσεται και η τελευταία κλήση σε δίκη κατοίκων του αποηγαδιού τον οκτώβριο του 2013 για παρεμπόδιση διέλευσης συνεργείου της εταιρείας προς την τοποθεσία όπου σκοπεύουν να εγκατασταθούν οι ανεμογεννήτριες, η οποία τελικά αναβλήθηκε για τον Ιούνιο του 2014. Ενάντια στη βιαιότητα της φύσης, οι αγωνιστές θα προχωρούν στις αυτονομίες ενέργειας για να υπερασπιστούν το φυσικό περιβάλλον, τη γη, το νερό, τη ζωή τους.

Βιομηχανία διώξεων στη Χαλκιδική

Στις 11 Οκτωβρίου, κι ενώ η κυβέρνηση εξισώνει τους χρυσαυγίτες με όσους αντιδρούν ενάντια στην εξόρυξη χρυσού κάτω από την ταμπέλα της "εγκληματικής οργάνωσης", σχηματίζονται τρεις διαφορετικές δικογραφίες που περιλαμβάνουν περίπου 55 άτομα στο σύνολο. Οι κατηγορίες αφορούν τους κατοίκους της Ιερισσού και της Μεγάλης Παναγίας που αντιστάθηκαν στην εισβολή ΜΑΤ και Ο.Π.Κ.Ε. σε σπίτια τον περασμένο Φεβρουάριο, και που εμπόδισαν δημοσιογράφους να επισκεφθούν το εργοτάξιο στις Σκουριές. Οι κλήσεις αυτές ακολουθούν άλλες 26 που αφορούν επίθεση και τραυματισμό αστυνομικού τον περασμένο Μάρτιο και τον εμπρησμό καταστήματος της προέδρου του τοπικού συμβουλίου Ιερισσού. Στην προσπάθεια του κράτους να εκφοβίσει τους κατοίκους της Χαλκιδικής έγκειται και η σύλληψη μιας 76χρονης από την Ιερισσό με την κατηγορία της άσκησης παράνομης βίας!?! Εκεί που το κράτος κάνει λάθος είναι ότι νομίζει ότι μπορεί να τρομοκρατήσει τους αγωνιστές από τη Χαλκιδική, που εδώ και τέσσερα χρόνια, αλλά και σε πιο παλιούς αγώνες ενάντια στη βιομηχανία εξορύξεων, δείχνουν ότι δεν σκύβουν το κεφάλι και δεν σταματάνε τον αγώνα τους. Πρόσφατα μάλιστα αφέθηκαν ελεύθεροι και οι τέσσερις κάτοικοι της περιοχής, που είχαν προφυλακιστεί για 6 μήνες, κατηγορούμενοι για το σαμποτάζ του εργοταξίου της εταιρίας.

Με την εφεύρεση της τηλεόρασης, η εξουσία αντιλήφθηκε σύντομα τη δύναμη που θα μπορούσε να της παρέχει. Δημιουργήθηκε έτσι ένα αποτελεσματικό μέσο προκειμένου να εισβάλει σε κάθε σπίτι, σε κάθε οικογένεια. Στη διαδικασία αυτή αναμίχτηκαν τεράστια οικονομικά συμφέροντα, ενώ ειδικοί του marketing σε συνεργασία με ψυχολόγους ανέλαβαν την κατάλληλη προώθησή τους. Δεν είναι τυχαίος άλλωστε και ο τίτλος που αποδόθηκε εν γένει στα media, βαφτίζοντας τα σαν την “τέταρτη εξουσία”. Μετά τη νομοθετική, την εκτελεστική και τη δικαστική εξουσία, ακολουθούν τα ΜΜΕ, με τη λογική ότι όλες τους υπάρχουν για τον ίδιο σκοπό, την ισχυροποίηση και τη διαιώνιση του καθεστώτος.

Ξέγνοιαστες παρέες, εναλλακτικά τυπάκια, καλογυμνασμένα κορμιά με φόντο το ηλιοβασίλεμα, μοντέρνα αυτοκίνητα, “έξυπνα” κινητά (για χαζούς ανθρώπους μήπως;), εργαζόμενοι που απολαμβάνουν τη δουλειά τους, χαμογελαστοί άνθρωποι που παίρνουν δάνεια για το παραμικρό και χρησιμοποιούν πιστωτικές κάρτες... Εικόνες γνώριμες πίσω από το γυαλί της τηλεόρασης. Στο ίδιο μοτίβο βέβαια έχουμε και τις αντίστοιχες διαφημίσεις στις εφημερίδες, στα περιοδικά και στο ραδιόφωνο.

Ας μην γελιόμαστε όμως, η βάρβαρη καθημερινότητα δεν θα αλλάξει, όσο κι αν η εξουσία προσπαθεί να την πλασάρει με μια ευπαρουσίαστη βιτρίνα. Τα ΜΜΕ είναι εδώ, και όσο υπάρχουν θα δικαιολογούν απόλυτα και τον μισθό και το ρόλο τους. Φτάνει μονάχα να ρίξουμε μια ματιά στους ιδιοκτήτες τους: πολυεθνικοί κολοσσοί, εφοπλιστές, εργολάβοι, βιομήχανοι έως και γραφικοί λούμπεν απατεωνίσκοι. Η ταξική θέση όλων αυτών είναι ξεκάθαρη αφού βρίσκονται στο πλευρό της κυριαρχίας και είναι

αποφασισμένοι να πατήσουν επί πτωμάτων για να τη διατηρήσουν. Το μοναδικό τους πρόβλημα είναι πως έχουν ανάγκη την κοινωνία (για να την ξεζουμίζουν), βυθισμένη στην απάθεια όμως, έτσι ώστε να μην κινδυνεύουν οι ίδιοι και οι όμοιοι τους. Κι επειδή στο ίδιο το εσωτερικό της κοινωνίας συμβαίνουν ριζοσπαστικές διαδικασίες, τα ΜΜΕ σε συνεργασία με το κράτος και τους φασίστες, αναλαμβάνουν την καθυπόταξη τους. Ο καθένας έχει το δικό του μέσο βέβαια: οι φασίστες τα μαχαίρια, το κράτος την εξαθλίωση και τα γκλομπ των μπάτσων, και τα media την επιτηδευμένη παραπληροφόρηση που στοχεύει στον αποπροσανατολισμό και την αποχαύνωση, παράλληλα με την απουσία κριτικής σκέψης. Διαπόμπευση κοινωνικών-ταξικών αγώνων και απεργιών, κυνήγι κεφαλών αγωνιστών, κατασκευοφάντηση λαϊκών διεκδικήσεων, πάθος για “πιασάρικες” ειδήσεις που πατάνε πάνω στον ανθρώπινο πόνο, διαστρέβλωση της αλήθειας, συνεχείς προσπάθειες για την επιβολή του φόβου, είναι μερικά μόνο από τα έργα και τις ημέρες της λεγόμενης “τέταρτης εξουσίας”.

Κι εμείς...

Μεγάλο κομμάτι των κινημάτων έχει επιλέξει συνειδητά να μην συναναστρέφεται με τα ΜΜΕ (στο ίδιο πλαίσιο κινείται και το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου), καθώς αναγνωρίζει τον εχθρικό τους ρόλο. Μοιράσματα χέρι με χέρι και πόρτα-πόρτα, αφισοκολλήσεις στις γειτονιές, αυτοοργανωμένοι ραδιοσταθμοί, κινηματικές ιστοσελίδες και εφημερίδες, ανοιχτές κουβέντες/εκδηλώσεις, όπου αναπτύσσονται προβληματισμοί και σπάνε το δίπολο πομπού/δέκτη, είναι κάποια από τα δικά μας μέσα. Αφήνουμε στην άκρη τη διαμεσολάβηση των βαρόνων των media, και ερχόμαστε σε απευθείας αλληλεπίδραση με την κοινωνία. Δεν είναι πίσω από ένα γυαλί και σε έναν καναπέ, αλλά στους εργασιακούς χώρους, στο δρόμο και στις πλατείες που λαμβάνει χώρα η πραγματική ζωή. Είναι εκεί που συναντιούνται τα ανθρώπινα ανήσυχα βλέμματα και προχωρούν συνεχίζοντας μαζί.

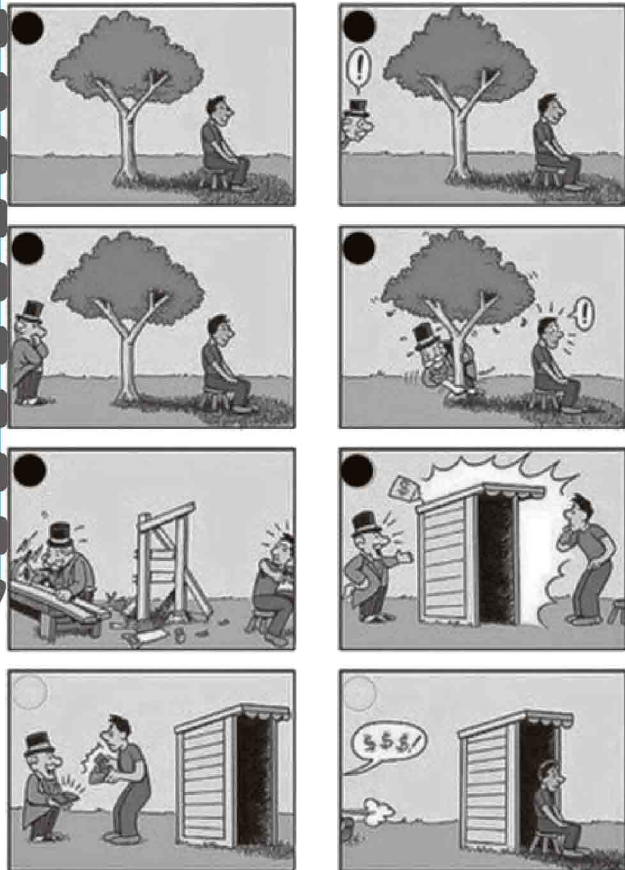
Δεύτερος νεκρός άστεγος σε παγκάκι των Χανίων

Τον Ιανουάριο του 2012 βρίσκεται νεκρός άστεγος σε παγκάκι των Χανίων. Ένα χρόνο μετά, παρά τη δήθεν ευαισθητοποίηση της τοπικής εξουσίας, βρίσκεται ο δεύτερος νεκρός. Όλο και πιο συχνά υπάρχουν ανάμεσά μας άνθρωποι που το καπιταλιστικό σύστημα τους στερεί τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Φαγητό, περίθαλψη, στέγη τείνουν να γίνουν προνόμιο και ιδιοκτησία όλο και λιγότερων. Κινήσεις αλληλεγγύης, αυτοοργάνωση, αλληλοβοήθεια είναι τα όπλα μας παντού, σε όλες τις πτυχές της ζωής μας, και στην κάλυψη βασικών αναγκών.

Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες σε απεργία πείνας

Στις 24 Σεπτεμβρίου τέσσερις τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες ξεκινούν απεργία πείνας στην Αθήνα ενάντια στην προσπάθεια του ελληνικού κράτους να εκδώσει τους δύο σε Γερμανία και Γαλλία και τους άλλους δύο στην Τουρκία για να δικαστούν. Οι τέσσερις αγωνιστές διώκονται για δράσεις αλληλεγγύης υπέρ των συμπατριωτών τους όπως πωλήσεις περιοδικών, πολιτικές δραστηριότητες, καμπάνιες για φυλακισμένους κτλ. Οι πολιτικοί κρατούμενοι συνελήφθησαν στις 30 Ιουλίου 2013 μετά από έφοδο που πραγματοποιήσε η αστυνομία στα γραφεία της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν. Κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας 7 αλληλέγγυοι προσάγονται τουλάχιστον τρεις φορές με την κατηγορία της «ρύπανσης περιβάλλοντος», επειδή έβαλαν ένα πανό, μετά από μήνυση του άθλιου δήμαρχου Καμίνι. Έπειτα από 53 μέρες οι τούρκοι πρόσφυγες σταματούν απεργία πείνας μετά τη μερική ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Ωστόσο, το ελληνικό κράτος τελικά εκδίδει τον έναν στη Γαλλία. Οι κυβερνήσεις συνεργάζονται άψογα όταν πρόκειται να εξαφανίσουν τους εχθρούς τους, που αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και διεκδικούν το δικαίωμα στην ελευθερία, στην ισότητα και στην κοινωνική ευημερία μαϊνώντας εμπόδιο στα σχέδιά τους. Το ίδιο άψογα πρέπει λοιπόν να συνεργαστούν και οι λαοί στην υπεράσπιση των συμφερόντων τους για την επίτευξη των απελευθερωτικών τους ιδανικών.

CAPITALISM

Αρρωστίσες; Ξανασέψου το!

Από το 2014 μην τολμήσει να αρρωστήσει κανείς χωρίς να έχει στο πορτοφόλι του 25 ευρώ, μας λέει εμμέσως πλην σαφώς ο Άδωνις Γεωργιάδης από τη θέση του υπουργού υγείας. Τόσο θα κοστίζει το εισιτήριο νοσηλείας. Και πόσο τα φάρμακα; Και πόσο να σε πάνε μέχρι εκεί; Και τότε και σε τι κατάσταση θα προλάβει να σε δει ο γιατρός που κάνει τη δουλειά δύο ή τριών μετά από όλες τις περικοπές στα νοσοκομεία; Αν είναι να αρρωστήσεις καλύτερα να το ξανασκεφτείς...

ανάπτυξη, δρόμοι και εθνική γαλήνη...

Συχνά πλέον ακούμε να πλέγεται δίχως ίχνος ντροπής, ότι κατά την διάρκεια της χούντας κανείς δεν δολοφονήθηκε, κανείς δεν εκδιώχθηκε για τις πολιτικές του απόψεις, κανένας δεν εξορίστηκε, δεν βασανίστηκε. Φασίστες, φιλοχουντικοί και λοιποί ξεφτίλλες αμφισβητούν ομονατεπώνυμα νεκρών αγωνιστών, μαρτυρίες αριστερών, αναρχικών και άλλων αντιφρονούντων για προσωπικά βιώματα, Μακρόνησο και Γιάρο. Εδώ βέβαια αμφισβητούν εκατομμύρια νεκρών στο ολοκάυτωμα, στους νεκρούς της χούντας θα «κοιλούσαν»;

Στο κείμενο αυτό όμως, θα ασχοληθούμε με τα όσα στρεβλώς πλέγονται για την οικονομική «καθαρότητα» της δικτατορίας. Όποιος ευαγγελίζεται την επταετία και τα «ευεργετήματά» της κάνει και βέβαια, μία ξεκάθαρη πολιτική επιλογή. Είναι ο ίδιος που τότε πέρασε καλά είτε ρουφιανεύοντας αγωνιστές και έχοντας την εύνοια των καθεστωτικών, είτε συμφωνώντας με την φασιστική πολιτική των συνταγματάρχων, είτε στην καλύτερη των περιπτώσεων ζώντας με απόλυτη «ηρεμία, τάξη και ασφάλεια». Τα επόμενα χρόνια κρύφτηκε στο καβούκι του, μνημονεύοντας κατά περιστάσεις εκείνα τα χρόνια. Σήμερα, μπορεί και πάλη λόγω κρίσης και κατάντιας, να βροντοφωνάξει «δικαιωμένος» πως τότε ήταν όλα πολύ καλύτερα. Η πολιτική αυτή επιλογή, σε συνδιασμό με ιστορική άγνοια καθώς και πολιτική σκοπιμότητα οδηγεί στη θεωρία ότι κατά την επταετή δικτατορία τέθηκε σε «γύψο η διαφθορά», ότι η χούντα “φρουρούσε” το δημόσιο χρήμα και τις αρχές της “χρυσής” διοίκησης. Οι ίδιοι οι συνταγματάρχες δεν θα μπορούσαν να φανταστούν ότι στον 21ο αιώνα έμελλε να μνημονεύονται με επαίνους: «εκείνοι τουλάχιστον δεν έκλεψαν», «δεν έκαναν περιουσίες» «έρε παπαδόπουλος που χρειάζονται τα σημερινά λαμόγια» «επί χούντας ο κόσμος έτρωγε ψωμάκι» και άλλα παρόμοια σχόλια απείρου κάλους. Αξίζει όμως να ψάξει κανείς τα αίτια γέννησης της πολιτικής αυτής τάσης. Η άγνοια του κόσμου είναι προσεκτικά δρομοποιημένη και κρατά από την πτώση της χούντας και έπειτα, έχοντας βαθύτατη πολιτική σκοπιμότητα. Πρωταρχικά, πέραν απ' τους θεωρηθέντες ηρωταίτιους, που δικάστηκαν και καταδικάστηκαν τα αδικήματα της χούντας θεωρήθηκαν «στιγμαία», πράγμα που ανέστειλε και ουσιαστικά ματαίωσε κάθε προσπάθεια αποχουντοποίησης του κράτους και των θεσμών. Η επάνδρωση όλων των κρατικών μηχανισμών, όσο και της εκκλησίας με χουντικούς που έμειναν ατιμώρητοι εξ' αιτίας του «στιγμαίου», καθώς και το γεγονός ότι αμέτρητοι νόμοι, νομοθετικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, που τέθηκαν σε ισχύ επί δικτατορίας, δεν καταργήθηκαν ποτέ και ρυθμίζουν τις έννομες σχέσεις μέχρι και σήμερα, αποδεικνύουν ότι η πολιτεία ήθελε επί χούντας, μεταπολίτευσης έως και σήμερα να κρατά στα χέρια της ορισμένες δυνατότητες για να τις χρησιμοποιεί ανάλογα με τις περιστάσεις. Η απόκρυψη τερατουργημάτων με την επινόηση του «στιγμαίου αδικήματος», η απουσία αποχουντοποίησης θεσμών καθώς και η μετατροπή της τότε παρωχημένης μορφής

λογοκρισίας στη σημερινή πλήση εγκεφάλου από την τηλεόραση με όσα λέει, και κυρίως όσα δεν λέει, οδηγεί όχι μόνο στην άμβλυση της μνήμης, αλλά και στην αλλοίωση της σκέψης ιδίως της νεότερης ηλικίας πράγμα που βιώνουμε με οδυνηρό πλέον τρόπο.

Ας ρίξουμε όμως μια πιο ενδελεχή ματιά στην «απουσία διαφθοράς» κατά την επταετία της δικτατορίας. Προτού καλά καλά προλάβουν να ζεστάνουν τις καρέκλες των πολιτικών αξιωμάτων που κατέλαβαν οι συνταγματάρχες νομοθέτησαν τον διπλασιασμό των αποδοχών τους (πρωθυπουργού,

εκτός από δρόμους στη χούντα, είχαμε και ανάπτυξη αυτοκινητοβιομηχανίας

...σε λίγο θα μας πουν πως πήγαν στη σελήνη

υπουργών και υφυπουργών). Στη συνέχεια προέβλεψαν με νόμο για τη στεγαστική τους αποκατάσταση και ολοκλήρωσαν την οικονομική και κοινωνική τους ευμάρεια με τη νομοθέτηση του νόμου «περί ευθύνης υπουργών» που όριζε ότι δεν είχε κανείς δικαίωμα, πλην «συναδέλφων βουλευτών», να ασκήσει δίωξη εναντίον πολιτικού. Σαν καλοί συγγενείς όμως φρόντισαν να βολέψουν και άλλα μέλη των οικογενειών τους. Ο παπαδόπουλος τοποθέτησε τους αδερφούς του σε υψηλές θέσεις, ο πατακός βόληψε τον γαμπρό του, ο μακαρέζος τον κουνιάδο του, και τόσοι άλλοι αδιάφθοροι της χουντικής εποχής που δεν αξίζουν περαιτέρω ονομαστικές αναφορές. Πολλές ήταν και οι σχέσεις υψηλόβαθμων πολιτικών με επιφανείς οικονομικούς παράγοντες της χώρας όπως του παπαδόπουλου με τον ωνάση (με παροχές εξοχικών κατοικιών σε αντάλλαγμα για την υποστήριξη σε διαμάχες για την κατοχή διυλιστηρίων), του μακαρέζου με τον Νιάρχο κτλ.

Υπήρξαν όμως πέρα από ατομικά ρουσφέτια, προσωπικές εξυπηρετήσεις, τακτοποιήσεις συγγενών και πολιτικοοικονομικά σκάνδαλα κατά την περιβόητη αδιάφθορη δεκαετία; Ας αρκεστούμε ενδεικτικά στα φιλέτα των τότε σκανδάλων. Αρχικά, η αμερικανική πολυεθνική Liton υπογράφει σύμβαση με το ελληνικό δημόσιο για να οργανώσει την οικονομική ανάπτυξη ορισμένων περιοχών στην κρήτη και στη δυτική πελοπόννησο. Στην πράξη η εταιρία ξεκοκαλίζει τα ποσοστά επί των κερδών της εις βάρος του ελληνικού ταμείου δίχως καμία επένδυση. Αντίστοιχα η υπογραφή της σύμβασης για την κατασκευή της εγνατίας οδού, μεταξύ μακαρέζου και του

αμερικάνου εργολάβου Robert Mac Donald οδήγησε στην επιβάρυνση του δημοσίου με ενάμιση δις δραχμές τότε. Μην ξεχνάμε και το περιβόητο «τάμα του έθνους» που υποσχόταν την ανέγερση ενός μνημειώδους ναού του σωτήρως στα τουρκοβούνια, κτίσμα του οποίου δεν υπήρξαν ποτέ ούτε καν σχέδια. Πρόκειται για τον τέλειο συνδυασμό της επαγγελίας «μιας ελληάδας, ελλήνων, χριστιανών» με τη μεγαλομανία του δικτάτορα και το ξάφρισμα υπέρογκου ποσού κονδυλίων. Αποκορύφωμα υπήρξε το σκάνδαλο των

κρεάτων που έστειλε τον μπαλδόπουλο (υπουργός εμπορίου) στα δικαστήρια με κύρια κατηγορία ότι χρηματιζόταν κατά συρροή για την απόκτηση μονοπωλιακών προνομίων στην εισαγωγή κρέατος. Το σκάνδαλο αυτό ήταν και το μοναδικό που έστειλε στο εδώλιο αξιωματούχους της χούντας προτού αυτή καταρρεύσει. Η εξήγηση είναι η ίδια με εκείνη για τη δημοσιοποίηση των ατασθαλιών του «τάματος». Ο Ιωαννίδης, που μεθόδευσε τη δίωξη του μπαλδόπουλου, επιθυμούσε να αναδείξει ότι ήταν ανάγκη από ηθικής πλευράς η ανατροπή του παπαδόπουλου. Μέσα σε αυτή τη θύελλα των σκανδάλων φαντάζουν ήσσονος σημασίας οι απευθείας αναθέσεις, χωρίς διαγωνισμούς, έργων, σε διάφορες εταιρείες, καθώς και τα αμέτρητα χαριστικά και επισφαλή δάνεια. Όσο για τη λιτή ζωή που έκαναν συνταγματάρχες και δικοί τους άνθρωποι θα άξιζε τον κόπο να διαβάσει κανείς τις εξιστορήσεις της Ντέλλας Ρουφογάλλη, συζύγου του διοικητή της ΚΥΠ, τόσο για τη δική της ντόλιτσε βίτα, όσο και για τη χλιδή στη ζωή της δέσποινας παπαδοπούλου και για τις σχέσεις των οικογενειών τους με τους ωνάση, βαρδινογιάννη, λίτση και πολλούς άλλους.

Εάν λοιπόν όλα αυτά στιγμάτισαν την επταετία 1967-1974, γιατί σήμερα τόσα στόματα πιπιλίζουν μονότονα την ίδια καραμέλα πως η διαφθορά και το ρουσφέτι γεννήθηκαν το '74; Είναι προφανές ότι αυτή η συζήτηση δεν αφορά τη δήθεν ανάγκη να αποκαθαρθεί ένα έτσι κι αλλιώς σάπιο σύστημα, αλλά την ανακινούν όλα αυτά τα κατακάθια (ακροδεξιά πλήρημα, απόγονοι ταγματασφαλιτών, φασίστες, χουντικοί, βασιλόφρονες) που ζητούν να αποκατασταθούν μέσα από ένα ολοκληρωτικό κράτος (στρατιωτικό, φασιστικό ή ότι άλλο).

το έντυπο τυπώθηκε σε 2000 αντίτυπα και μοιράζεται
σε σχολεία και δρόμους της πόλης χωρίς αντίτιμο.